

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSA Małgorzata Mazurkiewicz- Talaga

Sędziowie: SA Jan Futro (spr.), SO Ryszard Marchwicki

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy powództwa M. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...) Zarządowi (...) w Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 12 lutego 2013 r.

sygn. akt I C 539/12

1. uchyla zaskarżone postanowienie;
2. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawia do orzeczenia końcowego.

Ryszard Marchwicki Małgorzata Mazurkiewicz- Talaga Jan Futro

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił pozew oraz zasądził od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 3600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że pozew wytoczono przeciwko (...) Zarządowi (...) w Z., który nie ma zdolności sądowej. Jest bowiem jednostką organizacyjną Skarbu Państwa.

Na postanowienie to zażalenie wniósł powód zarzucając mu naruszenie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. w zw. z art. 67 § 2 k.p.c. przez niezasadną przyjęcie, że wskazana strona pozwana nie ma zdolności sądowej, pomimo, że powód w trakcie postępowania wskazał, że pozwanym w niniejszej sprawie jest Skarb Państwa.

W konsekwencji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do rozpoznania.

Pozwany wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne.

Niewątpliwie jednostka oznaczona w pozwie jako strona ((...) Zarząd (...) w Z.) istniała w chwili wytoczenia powództwa, była jednak pozbawiona przymiotu stanowiącego zdolność sądową. Uzyskanie przez nią tej zdolności nie wchodziło w grę, gdyż nie mogła ona uzyskać osobowości prawnej ani stać się organizacją społeczną, o jakiej mowa w art. 64 § 2 k.p.c.. Stąd uznać należy, iż brak zdolności sądowej u tej jednostki był brakiem nie dającym się uzupełnić. (Broniewicz W. glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 1987 r., III CZP 71/87 OSP 1990/11-12/366).

Umknęło jednak uwadze Sądu Okręgowego, że powód w piśmie z dnia 22 listopada 2012 r., jeszcze przed doręczeniem odpisu pozwu pozwanemu wskazał, że pozwanym jest Skarb Państwa - (...) Zarząd (...) w Z. (k. 54). Na tym etapie postępowania powód nie był zobowiązany doręczyć tego pisma Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa bezpośrednio. Skarb Państwa niewątpliwie ma zdolność sądową, stąd odrzucenie pozwu nie znajduje wskazanych w zaskarżonym postanowieniu podstaw.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Nie jest takim orzeczeniem niniejsze postanowienie. Zasada odpowiedzialności za wynik procesu. jest naczelną zasadą w zakresie kosztów procesu przyjętą przez kodeks postępowania cywilnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 67/11 LEX nr 1084691) Zgodnie z tą zasadą powód wygrywający proces ma prawo żądać zwrotu także kosztów postępowania incydentalnego. (z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1973 II CR 159/73 - OSNC 1974/5/90).

Ryszard Marchwicki Małgorzata Mazurkiewicz- Talaga Jan Futro